

1. JANUAR 1973

LETO VII.

ŠTEVILKA 1

NAŠI JUBILANTI — 25 LET ZVESTOBE IMP

1. MARJAN KOŠIR — šef montaže v obratu CKV Ljubljana
Rojen 5. 9. 1925 v Domžalah, kjer tudi stanuje. Po zaključeni vajeniški dobi je vstopil v podjetje 1. 10. 1947. V naslednjih letih in zaradi uspešnega delovanja v podjetju mu je bilo dodeljeno delovno mesto vodilnega monterja na montaži. Podjetje je izpopolnjevalo svoje kadre ter mu zaupalo čedalje odgovornejša dela. Zaradi tega je odšel preko podjetja na delo v inozemstvo. Po povratku mu je bilo zaupano delovno mesto šefa montaže. Njegova prizadevanja in uspehi so v obratu CKV priznani in cenjeni.

3. BRONISLAV REMIC — šef montaže v obratu CKV Ljubljana

Rojen 8. 9. 1918 v Ljubljani, stanuje v Nadgorici pri Ljubljani. V podjetje se je vključil 26. 10. 1947. Kot skupinovodja je vestno opravljal montažno dejavnost na pomembnih gradbiščih po Sloveniji. Po potrebi podjetja je opravljal odgovorno delo v proizvodnji Trate. Ob ustanovitvi prvega delavskega sveta je bil tudi prvi predsednik. Aktivno sodeluje v organih delavskega samoupravljanja. Zaradi uspešnega strokovnega delovanja je vključen že vrsto let v tehnično operativno kot šef montaže. Veliko je prispeval pri vzgoji mladega kadra. V prostem času aktivno sodeluje v Gasilski zvezi Slovenije.

4. ANTON PRIMC — šef montaže v obratu CKV Ljubljana

Rojen 23. 12. 1927 v Motniku. Živi v Ljubljani. Vstopil v podjetje 24. 11. 1947. Kot mlad monter in zelo aktiven družbenopolitični delavec se je hitro vključil v montažno dejavnost. Ima velike zasluge pri vzgoji in izobraževanju mladih kadrov v podjetju. Zaradi svoje energičnosti in velikega prizadevanja po strokovni usposobljenosti mu je bilo zaupano prav kmalu delovno mesto šefa montaže. Pionirsko delo je opravil tudi na pomembni prelom-

usmerjala v parovode ter industrijsko montažo. Skozi vsa leta aktivno sodeluje in ima odgovorne funkcije v organih delavskega samoupravljanja. Mnogo prispeva pri delu počitniške skupnosti ter s tem pospešuje zahteve po skrbi za človeka.

5. ALOJZ ZADNIKAR — vodilni monter za centralno kurjavo

Rojen 11. 6. 1915 v Ljubljani. Stanuje v Ljubljani. V podjetje je vstopil 1. 10. 1947. V času velikih akcij pri obnovi naše dežele in naše industrije je že od samega začetka vodil delovne skupine na pomembnih industrijskih gradbiščih po vsej Sloveniji. Njegovo delovanje v vseh letih se je v glavnem nanašalo na terenska dela. Po zahtevi podjetja je delal tudi v Nemčiji. Vrsta mladih vajencev in monterjev je prejela skozi vsa leta njegove bogate delovne izkušnje. Na toplarniških omrežjih je pokazal visoko strokovnost, iznajdljivost in smisel za tehnični napredek na področju montažne dejavnosti.

6. JANEZ VOVK — vodilni monter vodovodne inštalacije

Rojen 15. 9. 1926 na Gorenjskem. Stanuje v Kranju. Zaposlen v podjetju od ustanovitve. Montažno dejavnost vodovodne inštalacije je opravljal predvsem na področju Gorenjske. Mnogo je prispeval pri

delavskega samoupravljanja je vrsto let aktivno sodeloval ter prenašal smernice naše samouprave na svoje sodelavce na montaži. Kakor skozi vsa leta službovanja tako tudi še danes opravlja strokovno zahtevna montažna dela, svoje znanje pa nesebično prenaša med svoje sodelavce.

7. STANISLAV SMERAJC — vodilni monter centralne kurjave

Rojen 11. 11. 1926 v Jaršah. Stanuje v Trzinu pri Domžalah. Vstopil v podjetje 14. 4. 1947. Vsa leta službovanja je praktično preživljal na terenu po raznih večjih in manjših gradbiščih. Zaradi mirlnosti reševanja problemov ob njem rastejo mladi kadri, za katere ima vedno dobro besedo. Svoje delovne in strokovne izkušnje zna ustrezno prenašati na svoje sodelavce. Ob uveljavljanju delavske samouprave v podjetju vedno najde dovolj časa in smisla za aktivno sodelovanje. Kot vsi 25-letniki tako tudi on s svojim delom doprinaša velik delež k razvoju in napredku podjetja.

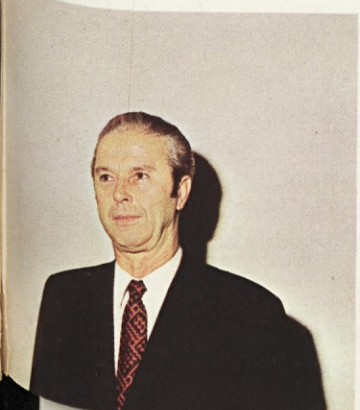
8. KRISTINA ZEVIK — TINCA

Rojena v Vidmu — Dobrepolje. Po končanem šolanju je 1. 10. 1947 nastopila službo v finančnem knjigovodstvu podjetja, kjer še danes opravlja posle na delovnem mestu vodje glavne knjige. Vrsto let je bila aktiven član organov upravljanja in njenih komisij.

2. ALOJZ ŠTRUS — šef montaže v obratu CKV Ljubljana

Rojen 24. 4. 1913 na Dolenjskem. Sedaj živi v Ljubljani. 1. 10. 1947 je nastopil redno delovno razmerje pri podjetju ter bil prav kmalu vključen v operativno službo. Vodil je zelo zahtevna montažna dela na pomembnih objektih po Sloveniji. Aktivno sodeluje v organih delavskega samoupravljanja. Ima pomembno vlogo pri vzgoji mladih kadrov v podjetju. Po zahtevi podjetja je oddaljena pomembna gradbišča tako v domovini kot tudi v inozemstvo. Aktivno rešuje problematiko v počitniški skupnosti ter s tem ogromno prispeva k skrbi za človeka.

PREDSTAVILI SMO VAM SODELAVCE — JUBILANTE 25-LETNIKE

9125 dni dela brez prekinitve v matičnem podjetju

LE OSEM JIH JE, TODA NJIHOVO 25-LETNO DELO JE VELIKO DARILU DELOVNI SKUPNOSTI

To so ljudje, ki se od samega začetka ustanovitve podjetja živo zanimajo za vse probleme v podjetju. Skrbijo, da se vsa pereča vprašanja čim hitreje in ugodno rešujejo v enotno korist delovne skupnosti.

Poglaviti tirnici njihovih osebnosti sta predvsem neuničljiva delavnost in skromnost. Četrto stoletja njihovega dela je vtkana v obstoj in razvoj našega IMP. Njihove zasluge so ogromno prispevale, da ima delovni kolektiv danes tako vidne uspehe. Mlade generacije so jim za tako darilo nad vse hvaležne.

Mnogo truda so vložili in nikoli niso varčevali svojih moči za koristi podjetja.

Rezultati njihovega dosedanjega dela so torej znani. Delovna skupnost je ponosna na svoje najstarejše delovne sodelavce. Prav oni so nam vzor za nadaljnje delo, v katerem imamo velike perspektive ter možnost ostati kolektiv, ki se ne ustraši še tako velikih odgovornosti. Zavedamo se, da bomo v teh zahtevnih nalogah pogostokrat prisiljeni k lastni samoodpovedi in k dejanski kritičnosti, vendar bomo pri vsem tem vedno imeli smisel in posluš za nenehni napredek.

Dosedanji uspehi, ki so jih dali naši jubilarji delovnemu kolektivu, še zdaleč ne pomenijo vsega. Vsi smo zainteresirani za čimvečji nadaljnji uspeh podjetja. Prav zato pričakujemo, da bo tudi vnaprej nadaljnje delo naših jubilarjev uspešno in tako kot doslej vključeno v nove naloge, v nove težave ter tudi v nove uspehe.

Njihove dragocene izkušnje v delu in gospodarjenju ter v razvijanju delavskega samoupravljanja bomo z vso resnostjo prenašali na mlajše in novodošle, tako kot to prav oni opravljajo že polnih 25 let z geslom: »Vsi kot eno za dobro vseh!«

PRED SPREJEMOM SAMOUPRAVNEGA SPORAZUMA

Od dneva, ko so Zvezna in republiške skupščine sprejele ustavne spremembe, je preteklo sorazmerno že precej časa. Uvajanje ustavnih dopolnil v delo in življenje delovnih organizacij pa ne poteka v tistem tempu, kot smo ga pričakovali. Ta ugotovitev bi veljala tudi za delo komisije, ki v našem podjetju že nekaj mesecev dela na pripravi aktov, vsklajenih v smislu 21. in 22. ustavnega dopolnila. Potrebno je torej, da nekoliko podrobneje pogledamo, kakšno delo je ta komisija dosedaj opravila in v kakšnem roku lahko v IMP pričakujemo podpis samoupravnega sporazuma o združevanju in sprejem ostalih samoupravnih aktov.

Kot prvi del svoje naloge je komisija pripravila osnutek statuta, ki ga bodo sprejemale vse TOZD. V tem osnutku so vgrajeni novi samoupravni elementi, ki še bolj jasno in določno opredeljujejo položaj vsakega delavca v združenem delu, njegove pravice in dolžnosti, kriterije, po katerih se oblikujejo TOZD, organi upravljanja, njihove pristojnosti itd.

Nedvomno so med pomembnejšimi določbami osnutka statuta tiste, ki govore o pogojih, ki jih mora del podjetja izpolnjevati, da se lahko konstituira kot TOZD. Naštevaje teh pogojev sedaj lahko nadomestimo z ugotovitvijo, da ti pogoji v ničemer ne omejujejo iniciative za ustanavljanje temeljnih organizacij združenega dela, ampak predstavljajo le orientacijo pri določanju tistih delov podjetja, ki naj postanejo TOZD. Vsebinska teh določb je še posebno pomembna v primerih, ko se bodo poleg obstoječih proizvodnih in montažnih obratov ustanavljale TOZD tudi v drugih dejavnostih podjetja. Te določbe bodo velikega pomena tudi v primeru integracij, ker se s tem pridružujejo enotnemu organizacijskemu konceptu tudi v naprej določena samoupravna razmerja za združevanje v našem podjetju.

Osnutek statuta vsebuje nadalje še vrsto organizacijskih določb ter navaja številne pristojnosti posameznih organov upravljanja in njihovih izvršilnih organov. V teh določbah je natančno povedano, v katerem organu in na kakšen način se uveljavljajo pravice iz združenega dela. Ne bo odveč omeniti tudi to, da so v osnutku statuta ohranjene vse dosedaj preizkušene in v praksi uveljavljene oblike posrednega in neposrednega odločanja ter da je povečan krog tistih zadev, o katerih odločajo delavci neposredno.

Pregled in primerjava pristojnosti organov upravljanja in izvršilnih or-

ganov v TOZD s tistimi, ki jih imajo skupni organi podjetja, pokaže sledeče pravilo: TOZD bodo odločale o vseh, razen o tistih zadevah, ki bodo s samoupravnim sporazumom dogovorjene kot skupne. S tem pa seveda ni rečeno, da bo odločanje o skupnih zadevah odloženo temeljnim organizacijam združenega dela, ampak bo le postopek za prejem takih odločitev nekoliko drugačen.

S tem v zvezi se takoj pojavlja vprašanje, kako se bodo oblikovali skupni organi podjetja. V osnutku statuta je ohranjen dosednji sistem: število članov centralnega DS je odvisno od števila zaposlenih v posameznem obratu. Ne bo pa odveč, če bi v razpravi razmislili tudi o drugačnem načinu oblikovanja skupnih organov in s tem v zvezi tudi o drugačnem postopku pri sprejemanju odločitev v teh organih.

Drugi, še pomembnejši del naloge komisije, pa je izdelava osnutka samoupravnega sporazuma o združevanju TOZD v delovno organizacijo. Ta sporazum predstavlja temeljni akt vseh TOZD, ki s tem izjavljajo svojo voljo o združevanju v višjo obliko združenega dela. To pomeni, da morajo biti s tem aktom dogo-

vorjena in urejena tista temeljna razmerja, ki pogojujejo nastanek in obstoj vsake posamezne TOZD, nje- no mesto v celotnem podjetju in razmerja, po katerih je urejeno delovanje TOZD in podjetja kot celote. Določbe samoupravnega sporazuma pa ne urejajo samo notranjih razmerij med TOZD v podjetju, ampak posegajo tudi v nastopanje podjetja navzven proti tretjim osebam. Zato je torej pri izdelavi osnutka samoupravnega sporazuma treba upoštevati tudi nekatere splošne predpise, ki urejajo to področje. S sprejemom ustavnih sprememb so številni predpisi nehali veljati, novi oziroma spremenjeni pa še niso bili sprejeti. Prav zaradi tega pa so ostala glede TOZD še nekatera nerešena vprašanja, predvsem glede njihovega pravnega statusa položaja skupnih služb. V tem pa lahko vidimo tudi pojasnilo na uvodno ugotovitev, saj se je priprava novih samoupravnih aktov zavlekla tudi iz tega razloga.

Delo komisije pa bo kljub navedenim nejasnostim končano še v letošnjem letu, tako da lahko pričakujemo javno obravnavo osnutkov samoupravnega sporazuma in statuta v januarju prihodnjega leta.

»DA« DELAVCEV SIMPLEXA

Za boljšo bodočnost

V ponedeljek, dne 11. decembra 1972, so delavci montažnega podjetja »Simplex« iz Idrije na referendumu o pripojitvi tega podjetja k IMP — Industrijskemu montažnemu podjetju poudarjeno izrekli svoj »da«. Ta »da«, ki je bil obkrožen kar na 335 glasovnicah od vsega 370 (14 delavcev se glasovanja ni udeležilo iz opravičenih razlogov), je še toliko bolj pomemben, saj praktično pomeni zamenjanje vseh nasprotij, ki so se pojavila v jeseni lanskega leta ob prvih naporih za priključitev Simplexa k IMP.

Hkrati, ko predstavlja ta rezultat referendumu potrdilo o upravičenosti dosedaj vložene truda v razgovore, načrtovanje rešitev in izdelavo elaborata, pa predstavlja ta rezultat tudi moralno obveznost članov obratnih in centralnega delavskega sveta IMP, da dajo tudi svoj »da« za to potrditev. Od delavcev IMP so bili na osnovi sklepa CDS imenovani v posamezne komisije za izdelavo elaborata naslednji:

- **tehnična komisija:** Ernest Blažon, Viljem Kocjan, Anton Primc, Drago Rupnik in Anton Zima;
- **ekonomsko-finančna komisija:** Stanko Kolbezen, Alojz Kosi, Henrik Maganja, Miran Mihelčič in Aleksander Remec;
- **organizacijsko-pravno-kadrovska komisija:** Miro Dražumerič, Anton Križan, Gabrijel Kržič, Miran Mihelčič in Janez Stanovnik.

Člani komisij so kot poglavitve prednosti te pripojitve navedli razširitev navpične in okrepitev vodoravne izvedbene verige, večjo specializacijo proizvodnje, manjšo obremenitev učinkov poslovnega procesa (proizvodov in storitev) s stalnimi stroški uprave

in razširitev manevrskega prostora naših montažnih obratov. Prav gotovo pa ne gre pozabiti omeniti splošnega narodnogospodarskega interesa za to, da delavci Simplexa delajo še naprej v stroki, v kateri lahko največ prispevajo za splošno stabilizacijo našega gospodarstva.

Pripojitev podjetja Simplex nosi s seboj tudi dodatne obremenitve in delovne naloge vsem delavcem podjetja IMP, še zlasti pa delavcem ter ravnalskemu in ravnateljskemu kadru obratov CKV Ljubljana, CKV Koper in skupnih strokovnih služb.

Prva dva obrata bosta v svoj okvir sprejela montažne delavce Simplexa, katerim morajo njihovi nadrejeni in sodelavci dati čutili, da so še kako zaželjeni v njihovi sredi, ravnalski in ravnateljski kader obrata CKV Ljubljana in skupnih strokovnih služb pa bo moral ugrizniti v kisllo jabolko vpeljevanja nove proizvodnje in prilagoditve dela proizvodnega obrata Idrija IMP-jevimi metodami in oblikami organizacije.

Z delovnim elanom, ki danes preveva delavce enega in drugega kolektiva, pa se bodo dali in morali doseči postavljeni cilji, navedeni v izdelanem elaboratu.

MIRAN MIHELČIČ

DELOVNEMU KOLEKTIVU IMP

voščijo

srčno novo leto 1973

Centralni delavski svet
Odbor za gospodarjenje
Odbor za programiranje in razvoj
Obratni delavski sveti
Organizacija zveze komunistov
Sindikalna organizacija
Mladinska organizacija
Uredniški odbor Glasnika

25-letnica IMP — lep obet za prihodnost

Dogodki ob 25-letnici podjetja se še niso utegnili dodobra vtisniti v spomin vseh nas — tako tistih, ki smo v čvrsto vez srebrnega jubileja vtkali manjše število svojih delovnih let, pa seveda tudi tistih, ki so ob prejemu priznanj nehote pomislili na trenutek, ko so pred 25-imi, 20-imi in 10-imi leti prvič prekoračili prag Toplovoda in Elektrosignala — in glej »iempejevci« (kar preveč ponosno včasih izgovarjamo to kratkoco!) že spet neutrudno načrtujemo našo pot v prihodnost.

Pri teh načrtih pa je seveda prav, da s hvaležnostjo pomislimo na tistih 113 delavcev — preteklih in letošnjih 20-letnikov, ki so prispevali ogromen delež svojega dela in s tem velik del svoje osebnosti za to, da bi predsedniku našega CDS na svečani seji centralnega delavskega sveta dne 10. 11. 1972 morda zadostovalo navesti le dva podatka: 190.000.000 din poslovnega sklada, ki predstavljajo 98% srednjeročnih in dolgoročnih virov poslovnih sredstev, ki pa v svoji izrazni jedrnatosti zrcalita vso tisto delovno vsebino odnosa do vsakodnevnih nalog, svojstveno skoraj vsem posameznikom v našem delovnem kolektivu. Je mar naših 8 srebrnih jubilarov — Tinca Zevnik, Marjan Košir, Anton Primc, Bronislav Remic, Stanislav Smerajc, Alojz Štrus, Janez Vovk in Alojz Zadnikar — v tistem obdobju povojne obnove sploh upa-

lo pomisliti, da bodo monterji v delovnih oblekah IMP, naslednika Toplovoda, 25 let kasneje nepogrešljivi — kot je pred dobrima dvema letoma zapisala novinarka v enem slovenskih tednikov — pri gradnji skoraj vseh zahtevnejših objektov v Sloveniji, da bodo njihove modre delovne obleke poznane po velikem številu gradbišč naše širše domovine in celo zunaj nje?

Pisec tega članka si na to vprašanje ne zna odgovoriti, vendar jim je skupaj še z ostalimi tremi tisoči sodelavcev hvaležen za to, kar smo skupaj ustvarili na področju projektivne, montažne in proizvodne dejavnosti.

Leto 1972 štejejo samo še v dnevih, bliža se nam leto 1973, ki bo v zapiske o naših jubilarjih prineslo novost. Na osebnih kartonih večine 10-letnikov in v njihovih delovnih knjižicah bo namreč žig, drugačen od dosedanjih. Nič več Toplovod ali Elektrosignal, samo še Toplovod-Elektrosignal kot posledica združitve obeh prej samostojnih podjetij. Združitve, ki je pomenila jamstvo za pospešen razvoj samoupravnih odnosov v podjetju, in sicer tistih samoupravnih odnosov, ki niso izzveneli v geslih, ampak so našli svojo potrditev v resnični decentralizaciji upravljanja in ravnanja.

Ta zadnja misel, povzeta iz prej omenjenega govora predsednika CDS, ima na pragu leta 1973 še poseben pomen.

Prvič, zaradi tega, ker v podjetju pripravljamo sprejem novih — predvidoma enakih — statutih obratov in podpis samoupravnega sporazuma

med temi obrati, ki bodo prevzeli pravno obliko temeljnih organizacij združenega dela — TOZD. Drugič, zaradi tega, ker utegnemo v letu 1973 zabeležiti povečanje skupnosti IMP-jevih obratov za 1, 2 ali pa celo 3 nove člane. Zato nam bodo

naše samoupravne izkušnje iz preteklih let prišle izredno prav, saj so nam v vrstah naših samoupravnih organov prekalile že kar tretjino vseh zaposlenih. Ta številka, vzeta iz govora glavnega direktorja na sprejemu poslovnih prijateljev, je tudi eden temeljev, na katerih načrtujemo našo prihodnost.

Mozaik preteklih uspehov bomo namreč morali izpopolnjevati v razmerah, ki bodo pomenile novo kakovostno raven delovnega, in sicer tako izvedbenega kot organizacijskega procesa. Ta nova kakovostna raven obeh procesov je pogojena tako z dviganjem celotne ravni narodnega gospodarstva, še bolj pa s samo hitro rastjo podjetja in našimi, nikdar zadovoljenimi hotenji.

Dovoljsem si narediti kratek prerez zahtev, ki jim bomo morali zadostiti za uspešno izvrševanje novih delovnih nalog. Razen vgrajevanja elementov solidarnosti, socialne enakosti in stabilnosti v naše poslovanje, nas v kratkem čaka naloga organizacijsko utrditi podjetje tako glede discipline, informiranosti, motivacije in strokovnosti članov kolektiva kot tudi glede doslednega razvijanja zavestnejšega odločanja vsakega delavca o njegovih dolžnostih in pravicah glede njegovega deleža pri razvoju podjetja.

Za ta, vsakemu k napredku težečemu podjetju razumljiv spopad, ki še zdaleč ne bo enostaven, imamo v IMP močno orožje: tradicijo.

Tradicijo, negovano v 25-tih letih obstoja, tradicijo samoodrekanja v korist splošnejših interesov, tradicijo, ki se je v IMP kalila in zmagovala tudi v trenutkih dvoma, če ne drugače pa ob že kar legendarnem vprašanju našega pokojnega strokovnjaka Franca Čemernjaka:

»Ali smo ali nismo IMP?«

Nova hala za proizvodnjo klima naprav v kompleksu ob Vojkovi ulici

20-LETNIKI OD BLIZU

CKV LJUBLJANA

BEGELJ JOŽE

VKV monter centralnih kurjav v obratu CKV — Ljubljana. Rojen 14. 3. 1932 v Dvorjah pri Kranju. Ker stanuje v Kranju, opravlja montažna dela ves čas največ na gradbiščih po Gorenjskem.

BRAJER ALOJZ

VKV monter vodovodnih instalacij v obratu CKV — Ljubljana. Rojen 19. 9. 1935 v Trebnjem. Stanuje v Ljubljani. Zaradi zdravstvenega stanja začasno dela v proizvodnji klimatskih naprav v Vojkovi ulici, na kontroli proizvodnje.

BREZOVAR MARTIN

VKV monter vodovodnih instalacij v obratu CKV — Ljubljana. Rojen 2. 11. 1932 pri Novem mestu. Stanuje v Ljubljani. Kot večina ostalih jubilarov je delal na montažah širom Slovenije, v zadnjih letih dela največ na gradbiščih po Gorenjskem.

ČERNAK AVGUST

VKV monter vodovodnih instalacij v obratu CKV — Ljubljana. Rojen 18. 2. 1932 v Ljubljani. Stanuje v Ljubljani. Stalno dela na gradbiščih povsod tam, kjer se pokaže potreba, največkrat seveda v Ljubljani.

NOVAK VINKO

VKV monter klimatskih naprav v obratu CKV — Ljubljana. Rojen 12. 1. 1930 v Litiji. Stanuje v Mengeški Loki pri Domžalah. Iz zdravstvenih razlogov je sedaj na delu v proizvodnji klimatskih naprav v Vojkovi ulici v Ljubljani.

ROZMAN IVAN

VKV monter centralnih kurjav v obratu CKV — Ljubljana. Rojen 11. 12. 1925 v Stražišču pri Kranju. Stanuje v Kranju, zaradi tega največ dela v montažah po gradbiščih Gorenjske. Vrsto let je uspešno deloval v organih delavskega upravljanja, kjer je bil večkratni predsednik ter član raznih komisij.

ZUPAN MARJAN

VKV monter klimatskih naprav v obratu CKV — Ljubljana. Rojen 8. 12. 1934 v Dvorjah pri Kranju. Stanuje v Čerklih pri Kranju. Vsa pre-

tekla leta je delal na raznih montažnih delih, največkrat na področju Ljubljane.

CKV MARIBOR

HAT VILJEM

VKV monter centralne kurjave, rojen 10. 5. 1936 v Mariboru, stanuje v Mariboru. Razmeroma mlad je postal vodilni monter. Delal je po večjih gradbiščih in zahtevnih montažah širom Jugoslavije in tudi v Avstriji. Polno je njegovo zaupanje v podjetje in prepričan je, da bo pri IMP dočkal pokojnino.

JANČAR AVGUST

VKV monter vodovodnih instalacij, rojen je 28. 8. 1931 v Stanetinskem vrhu pri Ljutomeru, stanuje v Mariboru. Kot vodilni monter je opravljal razna zahtevna dela po raznih gradbiščih od Raven do Titograda in Beljaka ter Celovca na avstrijskem Koroškem. Rad je delal na terenu in žal mu je, da je moral zaradi boleznj prevzeti delo referenta nahave.

LORENČIČ IVAN

Šef montaže, rojen 18. 4. 1930 v Dogošah pri Mariboru, stanuje v Mariboru. Vodil je obsežna dela na montažah industrijskih in drugih instalacij takrat, ko v obratu še niso razpolagali z inženirskim in tehničnim kadrom. Kljub temu, da je težak invalid po nesreči, ki ga je doletela na poti na delo, še vedno opravlja na splošno zadovoljstvo vsa zaupana mu dela.

ELEKTROMONTAŽA

FABJAN ALOJZ

Rojen 25. 12. 1929 v Dolenji vasi na Dolenjskem. Po odsluženju kadrovskega roka se je v letu 1952 zaposlil pri SSP Tehnika v Ljubljani kot delavec, od koder je kmalu nato prišel k takratnemu podjetju Toplovod. Za marljivo in vestno delo je dobil naziv KV el. instalaterja.

KALAN JANEZ

Rojen 13. 2. 1931 na Trati pri Škofji Loki. Leta 1950 je prišel k takratnemu podjetju Elektrosignal. Delovni jubilej je dočkal v svojstvu šefa montaže I v obratu Elektromontaža.

KUCLAR PETER

Rojen 24. 1. 1931 v Notranjih goricah, se je v letu 1945 pričel učiti elektroinstalaterskega poklica in ga je uspešno končal leta 1948. Leta 1952 se je zaposlil pri takratnem podjetju Elektrosignal. 20-letni jubilej praznuje v svojstvu vodilnega elektroinstalaterja.

paj s svojimi delovnimi kolegi križaril z montaže na montažo po vsej Jugoslaviji in si nabiral izkušnje. Jubilej je dočakal kot vodilni elektroinstalater.

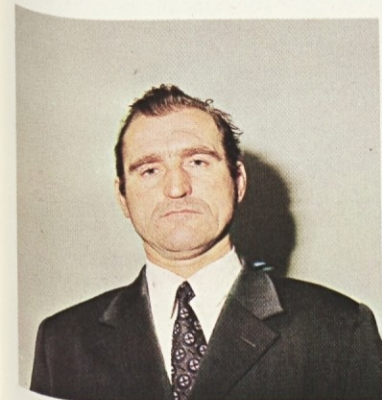
pa uspešno opravlja delovno dolžnost referenta nabave merilne tehnike in avtomatike.

SKUPNE SLUŽBE

POGAČAR ADA

Rojena v Žalcu. V naše podjetje je vstopila 17. 11. 1952. Od takrat vseh 20 let uspešno opravlja posle v finančnem knjigovodstvu na delovnem mestu vodje glavne knjige.

MARTINC FRANC

Rojen 30. 8. 1929 v Srednji vasi v bližini Ljubljane. V letu 1952 se je zaposlil pri takratnem podjetju Toplovod, kjer je zelo prizadevno z velikimi uspehi izvajal tudi zahtevne elektroinstalacije v raznih krajih Jugoslavije. Je vodilni elektroinstalater.

VALANT JOŽE

Rojen 28. 2. 1928 v Prapročah pri Novem mestu, se je leta 1952 kot KV elektroinstalater zaposlil pri Elektrosignalu. Z montaže na montažo je prihajal z več znanja, pri čemer je vedno znova spoznaval, da je eksistenca za delavca tega poklica le tam, kjer se odpirajo montaže. Delovni jubilej je dočakal kot vodilni elektroinstalater.

TEKAUC ADOLF

Rojen 10. 12. 1925 v Ljubljani. V podjetju IMP se je zaposlil leta 1952 kot delavec. V podjetju si je pridobil poklic elektromonterja in nato delal na montaži šibkotočnih naprav. Sedaj dela v elektrodelaavnici jakega toka kot VKV električar.

TOME VLADIMIRA — LADI

Rojena v Ljubljani. V našem podjetju dela od 24. 4. 1942 v finančnem knjigovodstvu, kjer uspešno opravlja posle na delovnem mestu vodje oddelka v knjigovodstvu I.

NABERGOJ VITAL

Rojen 22. 2. 1931 v Ljubljani, leta 1951 prišel k Elektrosignalu kot KV el. instalater. Posvetil je vse svoje sposobnosti in delovno vneto raznim zahtevnim montažam po vsej Jugoslaviji, pri čemer je skrbel tudi za obogatitev svojega strokovnega znanja. Dvajsetletni jubilej je dočakal v svojstvu šefa montaže.

TOVARNA ELEKTRONAPRAV

BEZJAK ANTON

Rojen 9. 5. 1936 v Kočevju. V podjetje IMP je bil sprejet leta 1955 kot vajenec za elektromehaniko šibkega toka. Uspešno je zaključil šolo in praktični izpit in si pridobil poklic elektromonterja. Kasneje je napravil izpit za VKV elektromonterja. Kot elektromonter je delal na montažah elektronaprav do leta 1968. Sedaj že leta uspešno opravlja delovno dolžnost referenta nabave za šibki tok.

PETKOVŠEK LADISLAV

Rojen 13. 7. 1920 v Ljubljani. V podjetju IMP se je zaposlil v letu 1952 kot skladiščnik. Od leta 1956 dalje

TRATA

LUKEK DRAGO

VKV elektromonter, rojen 2. 4. 1923 v Zagrebu, stanuje v Ljubljani. V podjetje je vstopil 4. 2. 1952. Prvih deset let je delal na elektroinstalacijah. Po specializaciji pri firmi Sauter v Švici je bil nekaj časa v razvojnem sektorju podjetja, nato pa v tovarni na Trati, kjer je zaposlen na področju avtomatike še danes.

HOČEVAR FRANC

Rojen 29. 1. 1930 v Ljubljani. V podjetje je vstopil 22. 9. 1952. Delal na montažah in v splošni službi. Sedaj opravlja posle na delovnem mestu samostojnega kalkulanta v prodajno projektivni službi podjetja. Je aktiven član organov upravljanja in prizadeven sodelavec sindikata za športne zadeve.

IMP GLASNIK izdaja delovna skupnost IMP — Industrijskega montažnega podjetja v Ljubljani. Izhaja mesečno v 3500 izvodih. Uredništvo in uprava v Ljubljani, Titova 37. Ureja uredniški odbor: Anton Gruden, Aleksander Herman, dr. Gabrijel Kržič, Valentin Mendičev, inž. Janez Mihelčič, inž. Jože Naglič, Aleksander Remec, Edvin Stepančič (urednik), inž. Dušan Udovič, inž. Stane Završnik, Slavko Žagar. Tisk Učne delavnice, Ljubljana, Bežigrad 8.

ŠTRUCELJ VID

Rojen 11. 8. 1929 v Gribljah pri Crnomlju, se je leta 1952 kot že izučeni elektroinstalater vključil v delovni kolektiv Elektrosignala. Prizadeveni in skromni delavec je sku-

Obrat CKV Koper se postopoma razvija v pomembno temeljno organizacijo združenega dela

Investicijska izgradnja na področju turizma in industrije na obalnem območju je ustvarila ugodne pogoje tudi za razvoj našega obrata CKV Koper. Spričo teh momentov se je ta obrat zadnja leta postopoma razvijal v pomembno temeljno organizacijo združenega dela v okviru IMP. Občuten razvoj pa je bil dosežen v letošnjem letu, tako v povečanju števila zaposlenih, kakor tudi v povečanju obsega poslovanja, realizacije in dohodka. V devetih mesecih letošnjega leta je obrat na novo zaposlil 70 delavcev. Tako se je število zaposlenih povečalo (konec 1971 je bilo zaposlenih 126 delavcev) na 215 delavcev ali za 52,5%. Tudi realizacija se je v letošnjem letu v primerjavi z lanskim 9-mesečnim obračunom povečala za 66%.

naprej razvijal, da bo izboljševal kvaliteto dela in vsestransko zadovoljeval želje naročnikov. Hkrati pa je najboljše videti razširjenost in dinamično reševanje zastavljenih montažnih nalog po gradbiščih oz. objektih, kjer opravljamo montažna dela.

Če najprej omenimo Tomos v Koprju, podjetje, ki se stalno širi in ki že vrsto let zaupa izvedbo vseh zahtevnih instalcijskih del našemu koprskemu obratu: parovod, daljnovod, nova kotlarna, tehnologija, če naštevamo samo za primer. Podjetje širi svojo dejavnost tudi v druge kraje, tako je v Buzetu postavilo dve veliki hali, v načrtu pa ima še tretjo, instalacije so seveda tudi v Buzetu izvajali naši monterji. O teh delih pa bomo podrobneje poročali

nost pa daje novo odprtemu hotelu METROPOL velik pokrit bazen z ogrevano morskovo vodo z veliko teraso na južni strani, na kateri je zaradi zavetrne lege možno sončenje na prostem tudi že v prav zgodnjih pomladanskih in še v zelo poznih jesenskih mesecih. Filtrrske naprave za ta bazen so tokrat uvožene iz Italije. Ostala oprema, ki so jo naši monterji montirali, je tudi omembe vredna, saj daje hotelu svojstvene možnosti. Tu so npr. savne, inhalacijske naprave ter kadi za podvodno masažo.

Danes posluje hotel METROPOL v Luciji pri Portorožu s svojimi svetlečimi napisy in lučmi v vsem svojem sijaju, tako da kar preneglo pozabljamy, koliko truda je vložila v to delo cela vojska monterjev, posebej še ker se je izgradnja precej

letos le ta omembe vredna objekta, uvodoma pa je nakazano, da se je kolektiv v pogledu kapacitet številčno povečal, je bilo potrebno krepko poseči na druga področja predvsem na Goriško. Z vrsto izgotovljenih objektov si je obrat IMP Koper ugodno razširil renome, kar je za vse ostrejši konkurenčni boj še kako potrebno. Na tem področju sodelujemo v glavnem z gradbenimi podjetji SGP Gorica, Nova Gorica, SGP Primorje Ajdovščina, GP »Kraški zidar« Sežana ter GP Gradnje Postojna. S temi gradbenimi podjetji je bil dosežen lep poslovni odnos, kar se kaže tudi v tem, da nas vključujejo v svojo stanovanjsko izgradnjo za trg. Kvalitetno delo naših monterjev in dinamično reševanje situacij na gradbiščih in ob iskanju materiala nam bo zagotovilo našo nadaljnjo perspektivno dejavnost.

ALEKSANDER HERMAN

Upravna zgradba obrata v Koprju

V letošnjem letu je obrat svojo dejavnost razširil tudi na območje Krasa in Nove Gorice. V Novi Gorici je odprl poslovne prostore za svojo novoustanovljeno operativno enoto. V tej enoti posluje poleg operative tudi del projektivnega biroja. S to odločitvijo se je obrat približal svojim naročnikom in tako ustvaril možnost za tesno sodelovanje s poslovnimi partnerji, predvsem zaradi uspešnega reševanja tekočih tehničnih problemov.

Obrat CKV Koper je v letošnjem letu zaradi nastalih potreb ožjega tržišča formalno delavnico za izdelavo in montažo pločevinastih kanalov za klima-naprave. Ta dejavnost je za sedaj šele v razvojni fazi, ima pa vse perspektivne možnosti za nadaljnji razvoj, zato ima obrat namen, da to proizvodnjo modernizira z nabavo sodobnih strojev in opreme. Montaža klima-naprav bo zavzela tak obseg, da bo pokrila potrebe primorskega območja. Delovni kolektiv obrata se je zavzel

v eni izmed prihodnjih števil Glasnika.

Čeprav je bil dan letos večji podarek montaže v industrijsko proizvodnih vejah in stanovanjski izgradnji, pa turistična izgradnja ni v celoti prenehala. Nasprotno, naši monterji so imeli ponovno priložnost, da pokažejo svoje montažno znanje na zelo zahtevnih objektih in s tem dajo svoj prispevek k izgradnji slovenskega obmorskega turizma.

Poslednja člena v dosedanji zaključeni verigi turističnih objektov Portoroža sta letos dograjeni grand-hotel METROPOL, ki je skupaj z novimi prostori za igralnico zrasel na kraju, kjer je že med obema svetovnimi vojnami bila v staromodni vili prva igralnica na istrski obali, in pa pravkar dograjena moderna kongresna dvorana in prireditvena dvorana z letnim amfiteatrom, ki lahko sprejme tudi nad 2000 gledalcev ter pokrito dvorano, opremljeno za najzahtevnejše gledališke in druge nastope. Posebno privlač-

zavlekla, saj so se opravljale na samem kraju stalne spremembe, kar je objekt resda v marsičem izboljšalo in polepšalo, toda tudi podražilo. Samo pri instalacijah (brez elektroinstalacij) se je vrednost del povečala od prvotnih 700 na 870 starih milijonov din. To so vsa dela vodoinstalacije, kanalizacije, hidrantnega omrežja, centralne kurjave, kotlarne in črpanje morske vode v bazen z vso filtracijo in segrevanjem. Sodelovali pa smo kar z dvema gradbenima podjetjema, in sicer s SGP Stavbenikom Koper za hotelski del s Casinom in GIP Gradisolom Jesenice za bazenski del.

Omeniti bi veljalo še, da je kongresna dvorana, kjer dela tudi že gredo h koncu, s svojim letnim delom že prestala krst v letošnjem poletju, saj je bila prizorišče privlačnih prireditev, kot so bile Festival folklorne 72, Pesem poletja, Zlata roža Portoroža 72 ter vrsta drugih.

Ker pa sta se gradila v turistične namene v tem obmorskem kraju

Srečanje z našimi upokojujenci

V okviru jubilejnega leta, ob 25-letnici obstoja podjetja, smo se v podjetju v petek, 10. decembra 1972, srečali z našimi upokojujenci, bivšimi člani našega kolektiva. Vodstvo in sindikalna organizacija podjetja sta jih povabila in sprejela tega dne ob 10. uri na sedežu v Ljubljani. Vabilu so se odzvali skoraj vsi upokojeni tovariši, izostali so le tisti, ki zaradi bolezni niso mogli priti.

Zbrane goste sta na upravi podjetja pozdravila in jih v kratkem nagovoru seznanila z uspehi in stanjem podjetja ob 25. jubileju glavni direktor podjetja tov. Stanko Krumpak in predsednik sindikalne organizacije tov. Miro Dražumerič. Ob tej priložnosti je bila vsakemu izmed njih izročena čestitka s simboličnim darilom kot zahvala za njihovo delo v podjetju v preteklosti.

Po določenem programu obiska smo goste nato z avtobusom peljali na ogled dveh tovarn našega podjetja v Ljubljani, in sicer Tovarne aparatov in armatur TRATA in industrijskega kompleksa IMP v Vojkovi ulici.

Po končanem ogledu smo goste povabili na skupno kosilo v hotel Union, kjer se je prijetni obisk naših starih sodelavcev pristrčno končal z željo vseh, da se znova srečamo.

Obrat IMP v Mariboru se je že več let boril zato, da si ustvari boljše pogoje dela za delavce uprave in projektivnega biroja. Sedanji prostori uprave v Gregorčičevi ulici ne ustrezajo več zahtevam obrata, ker se obrat nenehno širi glede na svojo proizvodnjo in je prerasel v 25 letih v dobro organizirano samostojno temeljno organizacijo združenega dela, ki vključuje poleg montaže, centralne kurjave, vodovoda in klimatskih naprav ter naprav prezračevanja tudi dobro organizirano projektivno dejavnost. Razen tega je obrat v veliki meri angažiran tudi pri delih v inozemstvu, predvsem v DDR, kjer izvaja dela v inženiringu na gradbišču Planeta Radebeul — Dresden in montaže kotlarn v Berlinu, Schmalkaldnu in Karsdorfu. Tako lahko ugotovimo, da se je obrat v zadnjih 10 letih razvil do take mere, da danes zaposluje že več kot 390 delavcev, ki izvajajo poleg del, ki smo jih omenili v inozemstvu, še dela po vsej Jugoslaviji.

Razumljivo je, da sta razvoj in razširitev dejavnosti obrata terjala, da si obrat pridobi čimprej nove upravno poslovne prostore, v katerih bi bilo možno sodobneje poslovati ter hkrati omogočiti delavcem boljše in ugodnejše pogoje dela, saj so do sedaj delavci opravljali svoje delo v mračnih, vlažnih in utesnjenih prostorih, ki v ničemer niso ustrezali pogojem za normalno delo.

Tudi nadaljnji razvoj in perspektivne obrata v Mariboru so terjale, da se to vprašanje čimprej reši.

V letu 1973 se bo delavcem uprave in projektive uresničila dolgotrajna želja, saj se bodo koncem aprila 1973 vselili v nove, zračne, svetle in sodobno opremljene upravne poslovne prostore v stolpnico ob Ljubljanski ulici v neposredni bližini Mariborske bolnišnice.

Kot je čutiti utesnjenost in pomanjkanje sodobnih in urejenih prostorov na upravi obrata, tako je zaslediti enako vprašanje tudi v centralnem skladišču ob Smetanovi ulici in delavnicah, v katerih opravljajo delavci določena dela, povezana z montažo klimatizacijskih in prezračevalnih naprav. Sedanje skladišče, kakor tudi obratne delavnice, glede na velik razvoj obrata ne zadoščajo več in ne služijo svojemu namenu, tako da se je tudi tu postavilo vprašanje novogradnje. Obstoječe skladišče obrata je že sedaj glede na realizacijo in obseg dela dosti premajhno, predvsem je čutiti pomanjkanje odprtih manipulativnih skladiščnih prostorov. V tej stiski je obrat prisiljen vskladiščevati določen material zunaj skladišča, to je zunaj zavarovanih skladiščnih prostorov.

Hkrati se pojavlja velik problem delavnic, saj obrat nima nobene urejene delavnice, kljub temu pa je potrebo po delavnicah čutiti na vsakem koraku in pri vsakodnevnem delu. Delavci na klimatizaciji prezračevalnih naprav delajo sedaj v utesnjenih improviziranih delavnicah, ki smo jih začasno uredili v glavnem skladišču.

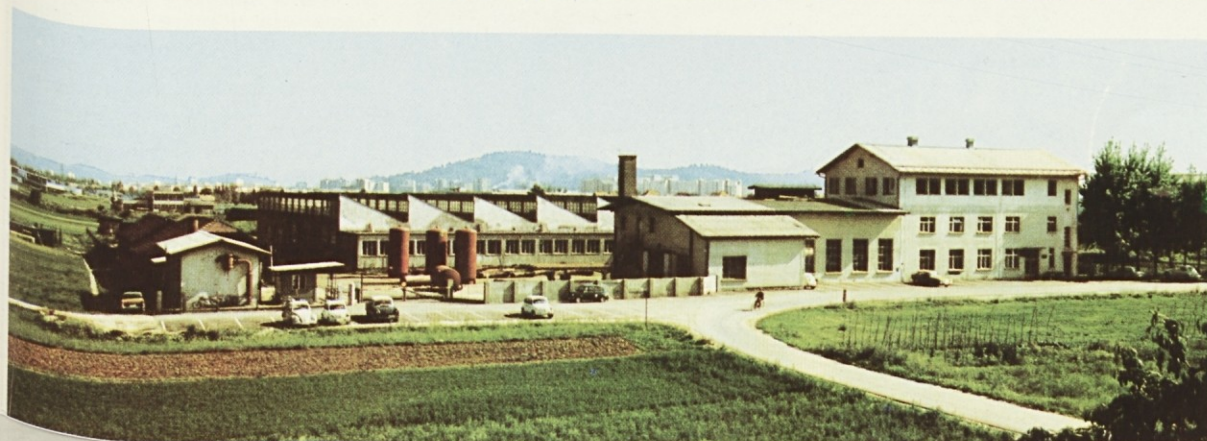
Razumljivo je, da vse to ovira delavce obrata pri nadaljnjem razvoju njihovega dela, predvsem pri težnji za uporabo sodobnejših tehnoloških procesov dela, ki bi vključevali tudi vse elemente, ki jih določajo zakonski predpisi v okviru določil za varstvo pri delu.

Zato se je obratni delavski svet odločil, da vsaj delno in začasno reši ta problem s tem, da prekrije sedanji odprti skladiščni prostor in s tem zavaruje material in opremo pred vremenskimi nepravilnostmi in drugimi škodljivimi vplivi, hkrati pa omogoči boljše pogoje za delo skladiščnih delavcev, ki so s to investicijo zelo zadovoljni, saj je z njihovih nasmejanih obrazov videti in čutiti zadovoljstvo.

ANTON GRUDEN

Tovarna elektronaprav TEN, Tovarna klima naprav in skladišča montažnih obratov — Ljubljana

Tovarna regulacijskih armatur in

Livarna dosegla nov pomemben uspeh

LIVARNA SE JE S SVOJIM DELOM IN USPEHI USPEŠNO VKLJUČILA V PRAZNOVANJE 25-LETNICE OBSTOJA IMP TER OB TEM DALA V UPORABO DVA POMEMBNA OBJEKTA

Leto 1972 bo za našo Livarno v Ivančni gorici v zgodovini njenega obstoja nedvomno ostalo pomembno. Večina članov kolektiva IMP je že seznanjena z dejavnostjo livarne. Le redki pa so seznanjeni s perspektivnim oz. srednjeročnim razvojem tega obrata. Vodstvo obrata je s sodelavci pripravilo ekonomsko-tehnični elaborat za izgradnjo novih livarskih kapacitet ali, bolje rečeno, za izgradnjo nove livarne za 4000 ton nodularnega liva. Samoupravni organi so soglasno s kolektivom livarne same sprejeli sklep: takoj začeti z izgradnjo novih kapacitet ter pripraviti vse potrebno, da bodo prvi odlitki tega proizvodnega programa na tržišču že konec leta 1975. Več o tem razvojnem programu (in o konceptu nove livarne nasploh) kdaj drugič, tokrat pa le nekaj besed o pripravah za realizacijo tega programa.

Nova livarna bo zaposlovala po programu 280 do 300 režijskih in proizvodnih delavcev. Tehnologija bo na izredno visokem tehničnem nivoju, saj že podatek, da je od celotnega investicijskega zneska predvideno 66 % za opremo in le 20 % za gradbene objekte ter 14 % za energetiko, pove, da gre za izredno

rah, ki naj bi služila za skladiščenje pomožnih livarskih materialov, ki morajo biti vskladiščeni v zaprtih prostorih. V tej hali pa bi bila tudi nova kompresorska postaja. Glede na to, da bo livarna imela, kot že rečeno, 280 do 300 zaposlenih, je bilo potrebno pripraviti tudi v skladu z normativi za livarsko

moderno tehnologijo dela. Pri tehnologiji, ki je na tako visokem tehničnem nivoju, pa so predpogoj kvalitetna orodja, v konkretnem primeru modeli, modelne plošče, jedrovniki in ostala orodja. Klasične materiale so zamenjali novi materiali, in sicer epoksi-smole ter razne kovine. Za proizvodnjo orodij po taki tehnologiji pa je bilo treba pripraviti vso opremo in prostore.

Zato smo zgradili v tekočem letu ter ob dnevu republike dali v uporabo novo proizvodno skladiščno halo s 1000 m² neto površine. V tej hali smo organizirali novo modelno mizaro, delavnico za proizvodnjo modelov in modelnih plošč iz epoksi-smol ter delavnico za izdelavo cronning-orodij za tako imenovani šelmoulding in alfa-postopek.

Glede na to, da livarna že danes razpolaga z nad 5000 kom različnih modelnih plošč in nad 15.000 kom različnih modelov, smo v tej hali pripravili tudi sodobno skladišče za vsa ta orodja. Skladišče je opremljeno tudi s hidravličnim dvigalom nosilnosti 700 kg za prevoz modelov in orodij iz pritličja v prvo etažo. V pritličju te hale pa smo pripravili tudi poseben prostor za enodnevno skladiščenje odlitkov, za tehnično kontrolo ter za odpremo odlitkov. Hala je tako projektirana in locirana z namenom, da se v letu

dejavnost ustrezne sanitarne naprave. Stare sanitarije, kakor tudi kuhinja in jedilnica, že več let niso ustrezale sedanjemu staležu in higiensko-tehničnim normam. Zato smo v tekočem letu izvršili celotno rekonstrukcijo pritličja upravne stavbe ter zgradili nove sanitarije za

30 žensk ter moško garderobo z ustreznimi sanitarijami za 200 proizvodnih delavcev. Zgradili smo novo kuhinjo in jedilnico s sodobno opremo. Vsi ti novo zgrajeni prostori so za povprečnega opazovalca, ki ne pozna livarskih razmer in pogojev dela, morda celo razkošni. Toda pri tem je treba upoštevati, da je livarski poklic razmeroma težak, nekoliko umazan ter podvržen zdravju škodljivim vplivom, zato je nujno potrebno imeti ustrezne sanitarne naprave. Prepričani smo, da so delavci z velikim odobravanjem in z

vzdrževati to novo in razmeroma drago pridobitev. Kuhinja ima tolikšne kapacitete, da bo sposobna nuditi tudi dodatne obroke za vse tiste, ki nimajo urejene prehrane, tu mislim predvsem na delavce v našem samskem domu v Ivančni gorici ter za vse, ki opravljajo nadurno delo.

V proizvodni proces livarne pa smo vključili še dva nova stroja za izdelavo velikih kalupov 800 x 1000 z vso potrebno tehnološko opremo ter zamenjali pnevmatski transport z elevatorji ter s tem znatno povečali kapacitete livarne. V programu imamo še manjšo investicijo za sam proizvodni proces livarne, ki jo bo potrebno izvršiti v letu 1973, in sicer izboljšati pripravo peska, zamenjati še ostali del pnevmatskega transporta peska ter tako usposobiti livarno, da bo leta 1975 potrebovala le minimalna sredstva za redno obratovanje ter da bo možno vso ustvarjeno akumulacijo, kakor tudi večji del amortizacije iz stare livarne vlagati v novo livarno.

Investicijski program za leto 1973 pa predvideva, kot že rečeno, izgradnjo skladiščne hale, asfaltiranje dvorišča, nabavo dodatne tehnološke opreme za livarno, dokončno ureditev centralne kurjave že za kapacitete stare in nove livarne ter še nekatere manjše investicije, tako da bi bili pripravljene v letu 1974 začeti z izgradnjo nove proizvodne hale za novo livarno z 2500 m² neto-površine, ki bi morala biti istem letu tudi dograjena. Leta 1974 pa bi morali naročiti tudi vso ostalo opremo nove livarne.

Leto 1972 pa je bilo, mimo opisanih investicijskih vlaganj, za livarno tudi poslovno zelo uspešno. Z zaključitvijo novembrske realizacije je bil letni plan dosežen s 108 % ob razmeroma visoki stopnji akumulacije. Le-ta pa je osnovni pogoj za to, da bo livarna sposobna izvršiti po programu vse priprave in deloma iz lastnih sredstev zgraditi novo livarno.

Glede na uspešen razvoj livarne v preteklih letih ter glede na velike obveznosti, ki stojijo pred tem mladim kolektivom v prihodnjih letih, je ODS tovarne Trata, v katerem sestavu je tudi livarna, na zadnji seji dne 14. 11. 1972 sprejel sklep, da se s 1. 1. 1973 livarna osamosvoji ter dobi status samostojnega obrata in s tem tudi vse samoupravne organe, ki naj samostojno in v skladu s samoupravnimi akti celotnega našega podjetja odločajo o nadaljnjem perspektivnem razvoju in delu tega obrata.

